

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1954 r.

w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych.

Na podstawie art. 5 i 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące tabele stanowisk, zasadniczego uposażenia miesięcznego i dodatków funkcyjnych:

1) dla sędziów sądów powszechnych, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych:

Kolejność	Stanowisko	Zasadnicze uposażenie miesięczne zł	Dodatek funkcyjny zł
Sąd Najwyższy			
1	Prezes Izby	3.800	600
2	Sędzia-kierownik sekcji, dyrektor Biura Orzecznictwa	3.200 — 3.500	450
3	Sędzia	3.200 — 3.500	200
4	Członek Biura Orzecznictwa	1.600 — 2.400	—
Sąd wojewódzki			
5	Prezes	2.200 — 2.700	600
6	Wiceprezes	1.600 — 2.000	400
7	Sędzia-przewodniczący wydziału	1.600 — 1.800	250
8	Sędzia wizytator	1.600 — 1.800	250
9	Sędzia	1.400 — 1.800	—
Sąd powiatowy			
10	Prezes	1.400 — 1.800	400, 250
11	Wiceprezes	1.200 — 1.500	250, 150
12	Sędzia-przewodniczący wydziału	1.100 — 1.500	150
13	Sędzia	1.100 — 1.500	—
Wszystkie sądy			
14	Asesor	850 — 950	—
15	Aplikant	750	—

2) dla sędziów sądów ubezpieczeń społecznych:

Kolejność	Stanowisko	Zasadnicze uposażenie miesięczne zł	Dodatek funkcyjny zł
Trybunał Ubezpieczeń Społecznych			
1	Prezes	3.800	—
2	Wiceprezes	2.300 — 2.600	400
3	Sędzia	2.300 — 2.600	—
Okręgowy sąd ubezpieczeń społecznych			
4	Prezes	1.800 — 2.200	400
5	Wiceprezes	1.600 — 2.000	250
6	Sędzia-przewodniczący wydziału	1.600 — 1.800	150
7	Sędzia	1.400 — 1.800	—

§ 2. Prezes Państwowej Komisji Etatów może zezwolić na wniosek Ministra Sprawiedliwości na utworzenie czasowego stanowiska służbowego nie przewidzianego w tabeli i określić wysokość zasadniczego uposażenia miesięcznego, jak również wysokość dodatku funkcyjnego przywiązanego do tego stanowiska.

§ 3. Wysokość zasadniczego uposażenia miesięcznego dla poszczególnych pracowników objętych tabelą ustala Minister Sprawiedliwości w granicach wskazanych w tabeli dla danego stanowiska.

§ 4. Przy mianowaniu, powołaniu (przyjęciu do pracy) lub delegacji przyznaje się zasadnicze uposażenie miesięczne w najniższej wysokości przewidzianej tabelą dla danego stanowiska.

§ 5. Minister Sprawiedliwości może przyznać pracownikowi przy mianowaniu lub powołaniu (przyjęciu do pracy) wyższe zasadnicze uposażenie miesięczne od najniższego przewidzianego dla danego stanowiska, jeżeli pracownik posiada praktykę w zakresie czynności bezpośrednio związanych z jego stanowiskiem lub gdy tego wymagają ważne względy służbowe.

§ 6. Przy mianowaniu lub powołaniu (przeniesieniu) na wyższe stanowisko przyznaje się pracownikowi zasadnicze uposażenie miesięczne w wysokości nie niższej od ostatnio przez niego posiadanego.

§ 7. Minister Sprawiedliwości może w wyjątkowych przypadkach w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów przyznać pracownikowi zasadnicze uposażenie miesięczne w granicach przewidzianych tabelą dla stanowiska bezpośrednio wyższego od stanowiska zajmowanego przez pracownika.

§ 8. 1. Minister Sprawiedliwości może przekazać:

- a) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego ustalenie zasadniczego uposażenia miesięcznego i dodatków funkcyjnych sędziów Sądu Najwyższego oraz dyrektora i członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego,

b) prezesom sądów wojewódzkich ustalenie zasadniczego uposażenia miesięcznego i dodatków funkcyjnych sędziów sądu wojewódzkiego, prezesów, wiceprezesów i sędziów sądów powiatowych oraz asesorów i aplikantów podległego okręgu.

2. Przekazanie (ust. 1) nie może dotyczyć przypadków określonych w §§ 5 i 7.

§ 9. Prezes Rady Ministrów ustala liczbę sędziów zatrudnionych w Ministerstwie Sprawiedliwości, stanowiska, na których mogą być oni zatrudnieni, oraz ich stawki zasadniczego uposażenia miesięcznego i dodatków funkcyjnych.

§ 10. Pracownikom objętym rozporządzeniem (§ 1) nie przysługują żadne inne dodatki do zasadniczego uposażenia miesięcznego poza dodatkiem funkcyjnym ustalonym niniejszym rozporządzeniem.

§ 11. Pracownicy objęci rozporządzeniem (§ 1) zachowują prawo do uposażenia ostatnio pobieranego, jeżeli jest ono łącznie z dodatkami wyższe od przewidzianego rozporządzeniem dla zajmowanego stanowiska.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 13, poz. 102 i z 1953 r. Nr 5, poz. 8).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Finansów.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz